

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.02.1960, sp. zn. 1 Tz 4/60, ECLI:CZ:NS:1960:1.TZ.4.1960.1

Číslo: 48/1960

Právní věta: Předpokladem povolení navrácení lhůty podle § 63 tr. ř. je, že ve věci nebylo ve druhé stolici již rozhodnuto.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 26.02.1960

Spisová značka: 1 Tz 4/60

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy: 86/1950 Sb. § 180
§ 188b 64/1956 Sb. § 63
§ 270

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1960 sb. rozh.

Předpokladem povolení navrácení lhůty podle § 63 tr. ř. je, že ve věci nebylo ve druhé stolici již rozhodnuto.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 26. února 1960 – 1 Tz 4/60.)

Mladistvý byl odsouzen pro trestný čin urážky veřejného činitele podle § 180 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců. Odvolání, které obhájce podal opožděně, bylo odvolacím soudem zamítnuto.

Lidový soud trestní v Praze teprve po rozhodnutí krajského soudu o odvolání na žádost odsouzeného povolil podle § 63 tr. ř. navrácení lhůty k podání odvolání.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil uvedené usnesení lidového soudu trestního v Praze a žádost mladistvého o navrácení lhůty k podání odvolání podle § 63 tr. ř. zamítl.

Z odůvodnění:

Mladistvý se narodil 28. dubna 1942, je zaměstnán jako kloboučnický dělník. Jeho nevlastní otec je hrobníkem. Politicky není organizován. Podle rejstříku trestů byl již před rokem odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 188 b) tr. zák. k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Podle zprávy o pověsti mu průměrnou pracovní morálku a špatné prostředí, v němž se pohybuje, má na něho zhoubný vliv. Bylo na něho podáno již další oznámení pro trestný čin výtržnictví.

Mladistvý byl rozsudkem lidového soudu trestního v Praze z 16. 9. 1959 za trestný čin podle § 180 tr. zák. odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců. Proti tomuto rozsudku podal odvolání, které bylo usnesením krajského soudu v Praze v neveřejném zasedání podle § 270 odst. 1 tr. ř. jako opožděné zamítnuto.

Stížnost pro porušení zákona podaná předsedou Nejvyššího soudu namítá, že usnesením lidového soudu trestního, jímž bylo povoleno navrácení lhůty, byl porušen zákon v ustanovení § 63 tr. ř., jelikož odvolání obžalovaného bylo již krajským soudem zamítnuto.

Nejvyšší soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení mu předcházející ve smyslu § 293 tr. ř. a dospěl k závěru, že byl porušen zákon.

Podle ustanovení § 63 tr. ř. soud povolí navrácení lhůty k podání opravného prostředku, avšak jen tehdy, jestliže o to obviněný nebo obhájce po zmeškání lhůty požádá do 3 dnů od pominutí překážky.

Předpokladem povolení navrácení lhůty podle tohoto ustanovení je, aby ve věci nebylo ve druhé stolici rozhodnuto, neboť ustanovení § 63 tr. ř. neuvádí ničeho v tom směru, že by důsledkem tohoto opatření bylo zrušení rozhodnutí odvolacího soudu. Jinak je tomu, jestliže soud ve smyslu § 304 tr. ř. povolí obnovu, kde zákon ukládá soudu zrušit výrok o vině nebo trestu podle okolností případu, nebo při uložení dodatkového trestu dříve uloženému podmíněně, kdy ve smyslu § 26 tr. zák. je nutné, aby soud o podmíněném odsouzení rozhodl znovu. Jestliže tedy již soud druhé stolice ve věci rozhodl, a to se v daném případě stalo zamítnutím odvolání obžalovaného, nepřicházelo navrácení lhůty vůbec v úvahu. Bylo totiž vydáno rozhodnutí soudu druhé stolice, které brání tomu, aby o odvolání obžalovaného mohlo být rozhodnuto. Pokud by pravomocným rozhodnutím byl porušen zákon, lze zjednat nápravu jen cestou stížnosti pro porušení zákona.

Porušil proto lidový soud trestní zákon v ustanovení § 63 tr. ř., jestliže po zamítnutí odvolání obžalovaného krajským soudem povolil navrácení lhůty k podání opravného prostředku.

Nejvyšší soud proto zákonu odporující usnesení lidového soudu zrušil a návrh na povolení navrácení lhůty k podání odvolání zamítl.